

VESTSKOGENDAGEN: SKUESPILL PÅ RØNNEHUE

OPP AV KISTA: Jon Prest og Gullek Rønnehue, spilt av Jan Sundby Ekeberg (t.v.) og Jan Loksøl har gjemt seg for skattefuten, og blir sluppet ut av kista av Bolle Uleblås, spilt av Helge Stenseth og storkjøpmann Tjodolf Lateflaten, spilt av Kai Roger Olsen.

FOTO: KARIANNE GRINDEM

Røverhistorie til skogs

I går ble Vestskogendagen arrangert - med en gjerrig prest, en skatt, noen vinbryggende koner og en skattefut.

■ DRAMMEN: Lyden av kirkeklokker ringte ut fra store høytalere langt inne på Vestskogen i går.

På skogsscenen foran rundt 180 publikummere forsøker grådige Jon Prest å gjemme bort en skatt, mens tilsynelatende uskyldige koner kamuflerer vinbryggingen sin som baking av alterbrød. Slikt blir det selvfølgelig forviklinger av.

I går ble den tradisjonsrike Vestskogendagen igjen arrangert av Skoger og Konnerud Historielag, på Rønnehue ved Andorsrud. Årets skuespill var «Jon Prest, sølv-

skatten og spikeren i kista», en fiktiv historie lagt til 1900-tallet og skrevet og fremført av historielagets egen skuespillergruppe, «Det Dramatiske Selskab».

Både den grådige presten og vinbryggerkonene ble godt mottatt av publikum.

- Det er artig, smiler Hildegunn Grønland fra Åmot. Sammen med kusinene Berit Visdal, Tanja Vesthagen hadde hun blitt dratt med på Vestskogendagen av kusinen Rita Michaelsen. Det var det ingen av dem som angret på.

- Dette er kjempekoselig. Så dette blir tradisjon, ler Grønland.

Spesielt hyggelig synes damene det var at arrangementet foregår langt oppe i skogen.

- Jeg tror folk blir med på en reise tilbake til røttene sine her, sier Rita Michaelsen.

For ekteparet Eirik og Rigmor

Eriksen har også Vestskogendagen blitt en tradisjon.

- Det er en fin ramme, og det er artig å oppleve kultur innpå skogen, sier Eirik.

Publikum og skuespillere var også heldige med været. Det var kun noen små korte skurer som avbrøt solen under forestillingen. Den ordentlige skuren kom først like etter at stykket var ferdig.

Ifølge styremedlem og skuespiller Jan Sundby Ekeberg, i «Det Dramatiske Selskab», gikk også fremførelsen helt etter planen.

- Vi er veldig fornøyd med skuespillet, for dette var ikke et lett stykke å spille. Men vi synes det fungerte bra, sier han.

TEKST: KARIANNE GRINDEM
karianne.grindem@dt.no

PÅ TUR: Berit Visdal, Tanja Vesthagen, Rita Michaelsen, Hildegunn Grønland.

Gripende forestilling med kraft og alvor

KONSERT

Konsert: Verdi: Requiem
Med: Drammen Symfoniorkester, Nittedal Bygdekor og solister
Sted: Bragernes kirke
Tid: Lørdag 18.00-19.35
Publikum: ca 400

Det er fantastisk når opplevelsen tar tak i deg med all sin storhet i form av livets smerte, alvor og vi vet der men ikke alltid helt vil ta inn over oss. Nesten som skaperverket

i seg selv. En slik opplevelse ble fremføringen av Verdis Requiem, også kalt «dødsmissen», med over 200 musikere i Bragernes kirke lørdag kveld. Med et av Norges største kor i Nittedal Bygdekor og et Drammen Symfoniorkester som virkelig hadde pusset knappene til denne forestillingen ble forestillingen fantastisk.

Kraften og alvor i dette stykket er gripende, og dirigent Gjermund Bjørklund hadde en rund og fin hånd om stykket, som setter store krav både til kor og orkester.

Koret fylte hele sakristiet og begge sider av galleriet øverst i kirkeskipet. Mens orkesteret fylte hele fremre del av kirken med utplasserte trompetister på bakre dekk. Musikken kom over oss fra alle kanter. Og det var øyeblikk av frynser når kor og orkester møttes i de mest intense øyeblikkene i stykket.

Drammen Symfoniorkester spilte opp mot sitt absolutt beste. Ja selv de mest sarte partier traff perfekt. Det var en fryd å høre! Samtidig hadde Nittedal Bygdekor

en sterk innlevelse og pasjon som aldri levnet tvil om tyngden dette traff oss med. Det var fire flinke utvalgte solister, der særlig de kvinnelige sopranene Victoria Nava og Maija Skille imponerte med internasjonal kvalitet. Den mannlige tenor og bass Marius Roth Trønnes-Christensen og Torben Grue leverte også, men uten den samme topp internasjonale karakteren. Morsomt å se den gamle Seigmen-rockevokalist i klassiske setting!

Det er sjelden så store oppset-

ninger ses i Bragernes kirke. Jeg kjente «taket løfte seg» flere ganger! Det skaket litt i kirkespiret da alvor og kraften i dette stykket nådde sine klimaks. Verdis Requiem er noe av det største man kan oppleve i samspillet orkester, kor og operasang. En gripende forestilling ble det, og en påminnelse om at livet er noe mer enn det vi tenker over til daglig.

Johnny Andreassen